EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.7.2024
COM(2024) 281 final

2024/0155 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Libanon om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de myndigheter i Republiken Libanon som är behöriga i fråga om straffrättsligt samarbete

MOTIVERING

Detta förslag avser ingåendet av ett avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Libanon om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de myndigheter i Republiken Libanon som är behöriga i fråga om straffrättsligt samarbete (nedan kallat *avtalet*).

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) samordnar utredningar och lagföring avseende allvarlig gränsöverskridande brottslighet i och utanför Europa. Som Europeiska unionens nav för straffrättsligt samarbete stöder Eurojust nationella utredande myndigheter och åklagarmyndigheter.

I en globaliserad värld stannar inte behovet av samarbete mellan rättsliga myndigheter som deltar i utredning och lagföring av allvarliga brott vid unionens gränser. I och med att den gränsöverskridande brottsligheten ökar är det mycket viktigt att få information utanför sin jurisdiktion. Därför bör Europol kunna ha ett nära samarbete och utbyta personuppgifter med rättsliga myndigheter i valda tredjeländer i den mån detta är nödvändigt för att Europol ska kunna utföra sina uppgifter inom ramen för de krav som fastställs i förordning (EU) 2018/1727[1] (*Eurojustförordningen*). Samtidigt är det viktigt att säkerställa att det finns tillräckliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter med hänsyn till skyddet av personuppgifter.

Eurojust kan utbyta operativa personuppgifter med tredjeländer om något av de krav som anges i artikel 56.2 a–c i Eurojustförordningen är uppfyllt:

- Kommissionen har i enlighet med artikel 57 beslutat att skyddsnivån i ett tredjeland eller en internationell organisation är adekvat eller, om inget sådant beslut om adekvat skyddsnivå föreligger, lämpliga skyddsåtgärder har vidtagits eller föreligger i enlighet med artikel 58.1 eller, om inget beslut om adekvat skyddsnivå föreligger och inga sådana lämpliga skyddsåtgärder har vidtagits eller föreligger, undantag för särskilda situationer i enlighet med artikel 59.1 gäller, eller
- ett samarbetsavtal för utbyte av operativa personuppgifter har ingåtts före den 12 december 2019 mellan Eurojust och tredjelandet eller den internationella organisationen i enlighet med artikel 26a i beslut 2002/187/RIF[2], eller
- en internationell överenskommelse har ingåtts mellan unionen och tredjelandet eller den internationella organisationen i enlighet med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) som erbjuder tillräckliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter.

För närvarande har Eurojust samarbetsavtal på grundval av artikel 26a i beslut 2002/187/RIF som möjliggör utbyte av personuppgifter med Montenegro, Ukraina, Moldavien, Liechtenstein, Schweiz, Nordmakedonien, USA, Island, Norge, Georgien, Albanien och

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

[2] EGT L 063, 6.3.2002, s. 1.

Serbien. Enligt artikel 80.5 i Eurojustförordningen ska dessa samarbetsavtal fortsätta att gälla.

Sedan Eurojustförordningen trädde i kraft den 12 december 2019 och i enlighet med fördragen ansvarar kommissionen på unionens vägnar för att förhandla fram internationella avtal med tredjeländer om samarbete och utbyte av personuppgifter med Eurojust. I den utsträckning som krävs för fullgörandet av sina uppgifter får Eurojust, i enlighet med kapitel V i Eurojustförordningen, upprätta och upprätthålla samarbetsförbindelser med externa partner genom samarbetsavtal. Dessa kan dock inte i sig utgöra en rättslig grund för utbyte av personuppgifter.

För att stärka det rättsliga samarbetet mellan Eurojust och valda tredjeländer, antog kommissionen en rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om avtal mellan Europeiska unionen och Algeriet, Armenien, Bosnien och Hercegovina, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, Tunisien och Turkiet om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de behöriga myndigheterna för straffrättsligt samarbete i dessa tredjeländer[3].

Rådet beviljade detta bemyndigande den 1 mars 2021 och antog ett antal förhandlingsdirektiv samt utsåg en särskild kommitté som skulle bistå rådet i detta arbete[4].

Förhandlingar med Libanon inleddes i december 2022. Efter den andra och sista förhandlingsrundan, som hölls i juli 2023, nådde förhandlarna en preliminär överenskommelse den 11 oktober 2023. Chefsförhandlarna paraferade utkastet till avtalstext den [xx.xx.xxxx].

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

Avtalet förhandlades fram med beaktande av de omfattande förhandlingsdirektiv som rådet antog tillsammans med bemyndigandet att förhandla den 1 mars 2021. Detta avtal är också förenligt med unionens befintliga politik på området för rättsligt samarbete.

Under de senaste åren har framsteg gjorts för att förbättra informationsutbytet mellan medlemsstaterna och mellan unionens byråer och tredjeländer. Förordning (EU) 2023/2131 om ändring av förordning (EU) 2018/1727 och rådets beslut 2005/671/RIF vad gäller digitalt informationsutbyte i terrorismärenden[5] stärker ramen för Eurojusts samarbete med tredjeländer genom att tillhandahålla en solid rättslig grund för utstationering av en sambandsåklagare från ett tredjeland till Eurojust och för samarbetet med Eurojust.

---

3 Rekommendation till rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om avtal mellan Europeiska unionen och Algeriet, Armenien, Bosnien och Hercegovina, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, Tunisien och Turkiet om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de behöriga myndigheterna för straffrättsligt samarbete i dessa tredjeländer, 19 november 2020, COM(2020) 743 final.

4 Rådets beslut om bemyndigande att inleda förhandlingar om avtal mellan Europeiska unionen och Algeriet, Argentina, Armenien, Bosnien och Hercegovina, Brasilien, Colombia, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, Tunisien och Turkiet om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de behöriga myndigheterna för straffrättsligt samarbete i dessa tredjeländer, se 6153/21 + ADD 1, rådets beslut antaget genom skriftligt förfarande den 1 mars 2021 (CM 1990/21).

5 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2023/2131 av den 4 oktober 2023 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 och rådets beslut 2005/671/RIF vad gäller digitalt informationsutbyte i terrorismärenden.

Dessutom har förordning (EU) 2022/838 om ändring av förordning (EU) 2018/1727 vad gäller den verksamhet som Eurojust bedriver för att samla in, bevara och analysera bevis rörande folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser[6] en stark koppling till tredjeländer. Båda lagstiftningsakterna understryker vikten av ett nära samarbete med tredjeländer för att utreda och lagföra allvarliga brott.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är också förenligt med övrig unionspolitik.

Straffrättsligt samarbete är en av de åtgärder som anges i den första handlingsplanen EU–Libanon[7]. Handlingsplanen stöder genomförandet av Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Libanon, å andra sidan, som trädde i kraft den 1 april 2006. Särskild uppmärksamhet ägnades åt rättsligt samarbete för att bekämpa terrorism och organiserad brottslighet. En av de planerade åtgärderna handlade om att utveckla det straffrättsliga samarbetet mellan domstolarna i Libanon och i EU:s medlemsstater.

I prioriteringarna för partnerskapet EU–Libanon, som antogs vid associeringsrådet EU–Libanon den 11 november 2016[8], enades båda parter om att det behöver göras framsteg i fråga om goda styrelseformer och rättsstatsprincipen för att förbättra stabiliteten i Libanon. EU har åtagit sig att samarbeta med Libanon i syfte att främja de gemensamma värdena demokrati och rättsstatsprincipen samt reformer av rättsväsendet och kampen mot korruption.

Libanon har varit stödmottagare inom ramen för flera EU-finansierade projekt för reformer av rättsväsendet och förstärkning av rättsstaten, inbegripet på det straffrättsliga området.

Enligt det gemensamma meddelandet av den 9 februari 2021 om ett förnyat partnerskap med det södra grannskapet, *En ny agenda för Medelhavsområdet*[9], planerar man att med bistånd av Eurojust stärka det rättsliga samarbetet mellan EU och partnerländerna i det södra grannskapet, bland annat genom att förhandla fram samarbetsavtal mellan EU och partnerländerna i det södra grannskapet. I meddelandet konstateras det att stora säkerhetshot som terrorism, hybridhot samt it-brottslighet och organiserad brottslighet som destabiliserar regionen endast kan hanteras genom gemensamma ansträngningar.

Kommissionens befintliga strategidokument bekräftar behovet av att förbättra effektiviteten och ändamålsenligheten i brottsbekämpningssamarbetet och det rättsliga samarbetet i EU och att utvidga samarbetet med tredjeländer. Till dessa hör bland annat strategin för EU:s

---

6 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/838 av den 30 maj 2022 om ändring av förordning (EU) 2018/1727 vad gäller bevarande, analys och lagring vid Eurojust av bevis rörande folkmord, brott mot mänskligheten, krigsförbrytelser och brott som hör samman med sådan brottslighet.

7 Förslag till rådets beslut om den ståndpunkt som Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater skall inta i det associeringsråd som inrättats genom Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Libanon, å andra sidan, när det gäller antagandet av en rekommendation om genomförandet av handlingsplanen EU–Libanon, KOM(2006) 365 slutlig.

8 Beslut nr 1/2016 av associeringsrådet EU–Libanon om en överenskommelse om prioriteringarna för partnerskapet EU–Libanon.

9 Gemensamt meddelande: *Förnyat partnerskap med det södra grannskapet – En ny agenda för Medelhavsområdet* (JOIN(2021) 2 final): eur-lex.europa.eu/legal-content/SV/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021JC0002&qid=1718394456191.

säkerhetsunion[10], agendan för terrorismbekämpning för EU[11] och EU:s strategi för att bekämpa organiserad brottslighet[12].

I linje med dessa strategiska dokument har det internationella samarbetet också stärkts inom brottsbekämpningen. På grundval av rådets bemyndigande[13] har kommissionen förhandlat fram ett avtal med Nya Zeeland om utbyte av personuppgifter med Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol).

Samtidigt är det mycket viktigt att det rättsliga samarbetet med tredjeländer är helt förenligt med de grundläggande rättigheter som fastställs i EU-fördragen och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

En särskilt viktig uppsättning skyddsåtgärder, särskilt de som ingår i kapitel II i avtalet, rör skyddet av personuppgifter, som i EU är en grundläggande rättighet. I enlighet med artikel 56.2 c i Eurojustförordningen får Eurojust överföra personuppgifter till myndigheter i tredjeland på grundval av en internationell överenskommelse som har ingåtts mellan unionen och tredjelandet i fråga i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, och som erbjuder tillräckliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter.

I kapitel II i avtalet föreskrivs sådana skyddsåtgärder, särskilt bestämmelser som säkerställer ett antal principer och skyldigheter för dataskydd som måste respekteras av båda parter (artiklarna 10 ff.) samt bestämmelser som säkerställer verkställbara individuella rättigheter (artiklarna 14 ff.), oberoende tillsyn (artikel 21) och effektiv administrativ och rättslig prövning av överträdelser av de rättigheter och skyddsåtgärder som erkänns i avtalet till följd av behandling av personuppgifter (artikel 22).

Det är nödvändigt att hitta en balans mellan förbättrad säkerhet och skydd av de mänskliga rättigheterna, också vad gäller personuppgifter och integritet. Kommissionen såg till att avtalet utgör en rättslig grund för utbyte av personuppgifter i samband med straffrättsligt samarbete, samtidigt som det erbjuder tillräckliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

I artikel 218.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas *om ingående av avtalet*. Eftersom förslaget rör områden som omfattas av det ordinarie lagstiftningsförfarandet krävs Europaparlamentets godkännande, och därför är den förfarandemässiga rättsliga grunden artikel 218.6 a v i EUF-fördraget.

Den materiella rättsliga grunden beror främst på den planerade aktens syfte och innehåll. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar av vilka det ena syftet eller den ena beståndsdelen kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste den rättsakt som antas ha en enda materiell rättslig

[10] COM(2020) 605 final, 24.7.2020.
[11] COM(2020) 795 final, 9.12.2020.
[12] COM(2021) 170 final, 14.4.2021.
[13] Rådets beslut 7047/20 av den 23 april 2020 och rådets dokument CM 2178/20 av den 13 maj 2020.

grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelen. Förslaget har två huvudsakliga syften och beståndsdelar, nämligen det straffrättsliga samarbetet mellan Eurojust och Libanon och införandet av lämpliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och andra grundläggande fri- och rättigheter för enskilda personer med avseende på detta samarbete. Den materiella rättsliga grunden är därför artiklarna 16.2 och 85 i EUF-fördraget.

Detta förslag grundar sig således på artiklarna 16.2 och 85 jämförda med artikel 218.6 a v i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

I Eurojustförordningen fastställs särskilda regler för Eurojusts överföring av personuppgifter utanför EU. I artikel 56.2 anges situationer där Eurojust lagligen kan överföra personuppgifter till rättsliga myndigheter i tredjeländer. Av bestämmelsen följer att det för strukturella överföringar av personuppgifter från Eurojust till Libanon krävs ingående av ett bindande internationellt avtal mellan EU och Libanon, med lämpliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och andra grundläggande fri- och rättigheter för enskilda personer. I enlighet med artikel 3.2 i EUF-fördraget omfattas avtalet således av unionens exklusiva externa befogenhet. Detta förslag behöver därför inte genomgå subsidiaritetsprövning.

- **Proportionalitetsprincipen**

Unionens mål med avseende på detta förslag kan som angetts ovan endast uppnås genom att man ingår ett bindande internationellt avtal om nödvändiga samarbetsåtgärder och samtidigt säkerställer ett lämpligt skydd av de grundläggande rättigheterna. Bestämmelserna i avtalet är begränsade till vad som är nödvändigt för att uppnå dess huvudsakliga mål. Ensidiga åtgärder från medlemsstaternas sida gentemot Libanon utgör inte ett alternativ, eftersom Eurojust har en unik roll. Ensidiga åtgärder skulle inte heller utgöra en tillräcklig grund för rättsligt samarbete mellan Eurojust och tredjeländer och skulle inte säkerställa det nödvändiga skyddet av de grundläggande rättigheterna.

- **Val av instrument**

I enlighet med artikel 56 i Eurojustförordningen får Eurojust, i avsaknad av ett konstaterande av adekvat skyddsnivå, endast utföra strukturell överföring av operativa personuppgifter till ett tredjeland om det finns ett internationellt avtal i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget, där det erbjuds tillräckliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter (artikel 56.2 c). I enlighet med artikel 218.6 i EUF-fördraget bemyndigas undertecknandet av ett sådant avtal genom ett beslut av rådet.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Ej tillämpligt.

- **Samråd med berörda parter**

Ej tillämpligt.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

Kommissionen har inte använt sig av externa sakkunnigutlåtanden under förhandlingarna.

- **Konsekvensbedömning**

Ej tillämpligt.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Ej tillämpligt.

- **Grundläggande rättigheter**

Utbyte av personuppgifter och behandling av dessa av myndigheterna i ett tredjeland utgör ett ingrepp i den grundläggande rätten till integritet och dataskydd. Avtalet säkerställer dock att sådana ingrepp endast görs om de är nödvändiga och proportionerliga genom att garantera att tillräckliga dataskyddsgarantier tillämpas på överförda personuppgifter, i enlighet med unionsrätten.

Kapitel II innehåller bestämmelser om skydd av personuppgifter. På grundval av detta fastställs i artiklarna 10–20 grundläggande principer för dataskydd, inbegripet ändamålsbegränsning, uppgiftskvalitet och regler för behandling av särskilda kategorier av uppgifter, skyldigheter för personuppgiftsansvariga, bland annat avseende lagring, registerföring, säkerhet och vidareöverföring, individuella rättigheter som kan göras gällande, inbegripet avseende åtkomst, rättelse och automatiserat beslutsfattande, oberoende och effektiv tillsyn samt administrativ och rättslig prövning.

Skyddsåtgärderna omfattar alla former av behandling av personuppgifter inom ramen för samarbetet mellan Eurojust och Libanon. Utövandet av vissa individuella rättigheter kan skjutas upp, begränsas eller vägras om det är nödvändigt och proportionellt med beaktande av den registrerades grundläggande rättigheter och intressen, av viktiga skäl som rör allmänintresset, i synnerhet för att förhindra att en pågående brottsutredning eller lagföring äventyras. Detta är i linje med unionsrätten.

Både Europeiska unionen och Libanon kommer dessutom att se till att en oberoende myndighet med ansvar för dataskydd (tillsynsmyndighet) övervakar frågor som rör enskilda personers integritet för att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter i samband med behandling av personuppgifter enligt avtalet.

I enlighet med artikel 29.3 i avtalet ska avtalet inte tillämpas förrän båda parterna har underrättat varandra om att skyldigheterna i avtalet har genomförts, inbegripet de skyldigheter som rör skyddet av personuppgifter, och den underrättelsen har godtagits. För att ytterligare stärka skyddsåtgärderna för personuppgifter anges dessutom i artikel 29.4 i avtalet att varje part ska skjuta upp överföringen av personuppgifter så länge som den andra parten inte genom lagstiftning har sörjt för och genomfört de skyddsåtgärder och skyldigheter som anges i kapitel II i avtalet (Informationsutbyte och dataskydd).

Utöver vad som anges i artikel 29.4 fastställs i artikel 32.2 i avtalet att överföringen av personuppgifter får avbrytas i händelse av ett systematiskt eller väsentligt brott mot villkoren i avtalet eller om ett sådant brott är nära förestående. I artikel 32.3 anges vidare att tillämpningen av själva avtalet efter samråd med den andra parten tillfälligt får upphävas helt eller delvis i händelse av en väsentlig överträdelse av eller underlåtenhet att fullgöra skyldigheter i avtalet eller om en sådan väsentlig överträdelse eller underlåtenhet kommer att

inträffa inom en nära framtid. Bestämmelserna i artiklarna 29 och 32 säkerställer att överföringarna av personuppgifter inte kan inledas förrän alla nödvändiga skyddsåtgärder faktiskt har vidtagits och att de skyndsamt kan skjutas upp eller avbrytas om de nödvändiga villkoren inte längre uppfylls.

Dessutom garanterar avtalet att utbytet av personuppgifter mellan Eurojust och Libanon är förenligt med både principen om icke-diskriminering och artikel 52.1 i stadgan, som säkerställer att ingrepp i de grundläggande rättigheter som garanteras enligt stadgan begränsas till vad som är absolut nödvändigt för att verkligen uppnå de mål av allmänt intresse som eftersträvas, med beaktande av proportionalitetsprincipen.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte unionens budget.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Det behövs ingen genomförandeplan, eftersom avtalet kommer att träda i kraft i kraft den första dagen i den andra månaden efter den månad då Europeiska unionen och Libanon har underrättat varandra om att respektive förfarande har slutförts.

Vad gäller övervakning ska Europeiska unionen och Libanon gemensamt utvärdera genomförandet av detta avtal ett år efter det att det trätt i kraft, och därefter med regelbundna intervall, samt därutöver om en av parterna begär det och ett gemensamt beslut fattas om en extra utvärdering. Parterna ska dessutom gemensamt utvärdera detta avtal fyra år efter den dag då det började tillämpas.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Artikel 1 innehåller avtalets syfte.

I artikel 2 fastställs samarbetets omfattning.

Artikel 3 innehåller definitioner av centrala begrepp i avtalet.

I artikel 4 fastställs Libanons skyldighet att bland sina inhemska behöriga myndigheter utse minst en kontaktpunkt, som inte kan vara identisk med sambandsåklagaren. En kontaktpunkt ska även utses för frågor som rör terrorism.

I artikel 5 föreskrivs utstationering av sambandsåklagaren vid Eurojust.

I artikel 6 fastställs villkoren för Libanons företrädares deltagande i operativa och strategiska möten vid Eurojust.

I artikel 7 föreskrivs att Eurojust får bistå Libanon med att inrätta gemensamma utredningsgrupper och kan anmodas att tillhandahålla ekonomiskt eller tekniskt stöd.

I artikel 8 föreskrivs möjligheten för Eurojust att utstationera en sambandsperson i Libanon.

I artikel 9 fastställs ändamålen med behandlingen av uppgifter enligt avtalet.

I artikel 10 förtecknas de allmänna principer för dataskydd som är tillämpliga enligt avtalet.

Artikel 11 säkerställer ytterligare skyddsåtgärder för behandlingen av särskilda kategorier av personuppgifter och olika kategorier av registrerade.

I artikel 12 begränsas helt automatiserat beslutsfattande med användning av personuppgifter som överförs enligt avtalet.

Artikel 13 begränsar vidareöverföring av personuppgifter som mottagits.

I artikel 14 innehåller bestämmelser om rätten till åtkomst, inbegripet att få bekräftelse på huruvida personuppgifter som rör den registrerade behandlas inom ramen för avtalet samt väsentlig information om behandlingen.

I artikel 15 föreskrivs rätten till rättelse, radering och begränsning av behandling på vissa villkor.

I artikel 16 föreskrivs att en personuppgiftsincident som påverkar personuppgifter överförda enligt avtalet ska anmälas, vilket säkerställer att de respektive behöriga myndigheterna utan dröjsmål underrättar varandra och sina respektive tillsynsmyndigheter om incidenten och vidtar åtgärder för att begränsa dess eventuella negativa effekter.

I artikel 17 föreskrivs att den registrerade ska underrättas om en personuppgiftsincident som kan förväntas ha allvarliga konsekvenser för vederbörandes fri- och rättigheter.

I artikel 18 finns regler om lagring, översyn, rättelse och radering av personuppgifter.

I artikel 19 ställs krav på att det ska föras loggar över insamling, ändring, åtkomst, utlämnande, inbegripet vidareöverföring, sammanförande och radering av personuppgifter.

Artikel 20 innehåller skyldigheter avseende datasäkerhet vilka säkerställer genomförandet av tekniska och organisatoriska åtgärder för att skydda personuppgifter som utbyts inom ramen för detta avtal.

I artikel 21 ställs krav på en effektiv tillsyn över och kontroll av efterlevnaden av de skyddsåtgärder som föreskrivs i avtalet, vilket ska säkerställa att det finns en oberoende offentlig myndighet med ansvar för dataskydd (tillsynsmyndighet) som ska övervaka frågor som rör enskilda personers privatliv, inbegripet de nationella bestämmelser som är relevanta enligt avtalet för att skydda fysiska personers grundläggande fri- och rättigheter i samband med behandling av personuppgifter.

Artikel 22 innehåller bestämmelser om administrativ och rättslig prövning som säkerställer att registrerade har rätt till effektiv administrativ och rättslig prövning av överträdelser av de rättigheter och skyddsåtgärder som erkänns i avtalet till följd av behandling av personuppgifter.

I artikel 23 föreskrivs att utbyte och skydd av säkerhetsskyddsklassificerade och känsliga icke-säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter ska regleras av ett samarbetsavtal om sekretess som ingåtts mellan Eurojust och Libanons behöriga myndigheter.

Artikel 24 innehåller bestämmelser om de behöriga myndigheternas ansvar. De behöriga myndigheterna ska t.ex. vara ansvariga för skada som åsamkas en enskild person till följd av rättsliga fel eller sakfel i den information som utbyts.

I artikel 25 föreskrivs att varje part i princip ska stå för sina egna utgifter i samband med genomförandet av detta avtal.

I artikel 26 anges att ett samarbetsavtal ska ingås mellan Eurojust och Libanons behöriga myndigheter.

Artikel 27 reglerar förhållandet till andra internationella instrument för att säkerställa att avtalet inte hindrar eller påverkar de rättsliga bestämmelser om informationsutbyte som föreskrivs i något fördrag, avtal eller arrangemang mellan Libanon och någon medlemsstat i Europeiska unionen.

Artikel 28 innehåller bestämmelser om underrättelse om genomförande av avtalet.

Artikel 29 innehåller bestämmelser om avtalets ikraftträdande och tillämpning.

Artikel 30 innehåller bestämmelser om ändring av avtalet.

Artikel 31 innehåller bestämmelser om översyn och utvärdering av avtalet.

I artikel 32 finns bestämmelser om tvistlösning och en upphävandeklausul.

I Artikel 33 finns bestämmelser om uppsägning av avtalet.

I artikel 34 fastställs hur underrättelser enligt detta avtal ska ske.

Artikel 35 hänvisar till de giltiga texterna.

2024/0155 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående av ett avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Libanon om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de myndigheter i Republiken Libanon som är behöriga i fråga om straffrättsligt samarbete

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 16.2 och 85 jämförda med artikel 218.6 andra stycket a v och artikel 218.7,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) I artiklarna 47 och 52 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727[1] föreskrivs att Eurojust får upprätta och upprätthålla samarbete med tredjeländers myndigheter på grundval av en samarbetsstrategi.

(2) I artikel 56 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 anges också att Eurojust får överföra personuppgifter till myndigheter i tredjeland bland annat på grundval av en internationell överenskommelse som har ingåtts mellan unionen och tredjelandet i fråga i enlighet med artikel 218 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och som erbjuder tillräckliga skyddsåtgärder för den personliga integriteten och enskildas grundläggande fri- och rättigheter.

(3) I enlighet med rådets beslut (EU) [XXXX][2] undertecknades avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Libanon om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de myndigheter i Republiken Libanon som är behöriga i fråga om straffrättsligt samarbete (*avtalet*) den [XX.XX.XXXX], med förbehåll för att avtalet ingås vid en senare tidpunkt.

(4) Avtalet möjliggör överföring av personuppgifter mellan Eurojust och Libanons behöriga myndigheter i syfte att bekämpa allvarlig brottslighet och terrorism och skydda unionens och dess medborgares säkerhet.

(5) Avtalet är till fullo förenligt med Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna[3], särskilt rätten till respekt för privatlivet och familjelivet i artikel 7,

---

1 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138).

2 Rådets beslut (EU) [XXXX] av den XX.XX.XXXX om undertecknande på unionens vägnar av ett avtal mellan Europeiska unionen och Republiken Libanon om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de myndigheter i Republiken Libanon som är behöriga i fråga om straffrättsligt samarbete (XXXX).

3 EUT C 326, 26.10.2012, s. 391.

rätten till skydd av personuppgifter i artikel 8 och rätten till ett effektivt rättsmedel och en opartisk domstol i artikel 47 i stadgan. I synnerhet innehåller avtalet lämpliga skyddsåtgärder för personuppgifter som överförs av Eurojust inom ramen för avtalet.

(6) I enlighet med artikel 218.7 i EUF-fördraget bör rådet bemyndiga kommissionen att på unionens vägnar godkänna ändringar av bilagorna I, II och III till avtalet, bemyndiga kommissionen att komma överens om villkor för fortsatt användning och lagring av de uppgifter som redan har meddelats mellan parterna i enlighet med avtalet och bemyndiga kommissionen att uppdatera informationen om adressaten för underrättelserna.

(7) Irland är bundet av förordning (EU) 2018/1727 och deltar därför i antagandet av detta beslut.

(8) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

(9) Europeiska datatillsynsmannen avgav sitt yttrande [xxx] den [xx.xx.xxxx].

(10) Avtalet bör godkännas på unionens vägnar.

(11) I enlighet med fördragen är det kommissionen som på unionens vägnar ska lämna den underrättelse som avses i artikel 29.2 i avtalet i syfte att uttrycka unionens samtycke till att bli bunden av avtalet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Libanon om samarbete mellan Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust) och de myndigheter i Republiken Libanon som är behöriga i fråga om straffrättsligt samarbete (*avtalet*) godkänns härmed på unionens vägnar.

Texten till avtalet åtföljer detta beslut.

Artikel 2

1. Vid tillämpningen av artikel 30.2 i avtalet ska den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i fråga om ändringar av bilagorna I, II och III till avtalet godkännas av kommissionen efter samråd med rådet.

2. Vid tillämpningen av artikel 33.3 i avtalet ska kommissionen bemyndigas att komma överens om villkor för den fortsatta användningen och lagringen av de uppgifter som redan har meddelats mellan parterna i enlighet med avtalet.

3. Vid tillämpningen av artikel 34.2 i avtalet ska kommissionen vara bemyndigad att efter samråd med rådet uppdatera informationen om adressaten för underrättelser.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande